A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2013. február 7.*

„A kartell fogalma — Több bank között létrejött megállapodás — Az érintett piacon állítólag jogellenesen működő versenytárs vállalkozás — Hatás — Hiány”

A C-68/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Najvyšší súd Slovenskej republiky (Szlovákia) a Bírósághoz 2012. február 10-én érkezett, 2012. január 10-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Protimonopolný úrad Slovenskej republiky**

és

a **Slovenská sporiteľňa a.s.**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök (előadó), Juhász E. és C. Vajda bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Protimonopolný úrad Slovenskej republiky képviseletében T. Menyhart, meghatalmazotti minőségben,

– a Slovenská sporiteľňa a.s. képviseletében M. Nedelka advokát,

– a szlovák kormány képviseletében B. Ricziová, meghatalmazotti minőségben,

– a cseh kormány képviseletében M. Smolek és T. Müller, meghatalmazotti minőségben,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: S. Fiorentino avvocato dello Stato,

* Az eljárás nyelve: szlovák.

– a lengyel kormány képviseletében M. Szpunar és B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében A. Tokár, P. Van Nuffel és N. von Lingen, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 101. cikk értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Protimonopolný úrad Slovenskej republiky (szlovák versenyhivatal, a továbbiakban: Versenyhivatal) és a Slovenská sporiteľňa a.s. (a továbbiakban: Slovenská sporiteľňa») között három banknak az e hatóság szerint versenykorlátozó célú megállapodásnak minősülő magatartása tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

3 Szlovákiában versenyügyekben a verseny védelméről szóló 136/2001. sz. törvény alkalmazandó.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

4 A versenyvédelmi ügyekben első fokon hatáskörrel rendelkező Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor dohôd obmedzujúcich súťaž (a Szlovák Köztársaság Versenyhivatalának „Versenykorlátozó megállapodások” szolgálata, a továbbiakban: Szolgálat) 2009. június 9-i határozatában megállapította, hogy három jelentős, pozsonyi (Szlovákia) székhelyű bank, vagyis a Slovenská sporiteľňa, a Československá obchodná banka a.s. és a Všeobecná úverová banka a.s. megsértette az EK 81. cikket, valamint a 136/2001. sz. törvény megfelelő rendelkezését azáltal, hogy olyan megállapodást kötött, amelynek értelmében a felek a prágai (Cseh Köztársaság) székhelyű Akcenta CZ, a.s. társasággal (a továbbiakban: Akcenta) fennálló folyószámla-szerződéseiket megszüntetik, és nem kötnek vele új szerződést. A Szolgálat úgy ítélte meg, hogy az Akcentának – amely olyan hitelintézetnek nem minősülő szervezet, amelynek tevékenysége nem készpénzes váltási műveletek szolgáltatásából áll – tevékenysége folytatásához folyószámlákat kellett nyitnia, amely tevékenységek a devizák külföldre és külföldről – többek között szlovákiai ügyfelek részére történő – átutalását foglalták magukban. A Szolgálat szerint a három érintett bank – amelyek úgy vélték, hogy az Akcenta olyan versenytársuk, amely saját ügyfeleik számára nyújt szolgáltatásokat, és elégedetlenek voltak nyereségüknek a szóban forgó társaság tevékenységéből származó csökkenésével – figyelemmel kísérte e tevékenységet, összehangolta magatartását és közösen megállapodva elhatározta, hogy összehangoltan megszünteti a szóban forgó társasággal kötött szerződéseket. A szóban forgó bankok közötti kapcsolattartás létezésére vonatkozó bizonyítékok alapján – amelyek többek között az általuk 2007. május 10-én tartott találkozóra, valamint későbbi e-mail váltásokra vonatkozó bizonyítékokat tartalmaztak – a Szolgálat megállapította, hogy a három bank megegyezett, hogy felmondja az Akcentával kötött szerződését, feltéve hogy mindegyikük így tesz annak megakadályozása érdekében, hogy az Akcenta ügyfeleinek valamelyike azon bankhoz vándoroljon, amelyik továbbra is fenntartja az Akcenta nála nyitott folyószámláját. A Szolgálat arra a következtetésre jutott, hogy a szóban forgó bankok az érintett piacon – amely a nem készpénzes váltási műveletek szlovák piacaként került meghatározásra – tanúsított magatartása versenykorlátozó célú megállapodás volt, ezért a Slovenská

sporiteľňával szemben 3 197 912 euró összegű, a Československá obchodná banka, a.s.-szel szemben 3 183 427 euró összegű, és a Všeobecná úverová banka, a.s.-szel szemben 3 810 461 euró összegű bírságot szabott ki.

5 Miután a Slovenská sporiteľňa fellebbezést nyújtott be a másodfokú közigazgatási hatóságként eljáró Rada Protimonopolného úradu Slovenskej republikyhoz (a Szlovák Köztársaság Versenyhivatalának tanácsa, a továbbiakban: Versenytanács) a Szolgálat határozata ellen, az utóbbi 2009. november 19-én az alapeljárás tárgyát képező magatartás jogi minősítését kiterjesztve olyan határozatot fogadott el, amellyel módosította a megtámadott határozatot. A Versenytanács nem módosította a Szolgálat által kiszabott bírság összegét.

6 A Slovenská sporiteľňa keresetet nyújtott be a Krajský súd Bratislavához (pozsonyi regionális bíróság) a Versenytanács határozatával szemben.

7 A Krajský súd Bratislava 2010. szeptember 23-án hozott ítéletével a Slovenská sporiteľňára vonatkozó részében megsemmisítette a fent hivatkozott 2009. június 9-i, valamint 2009. november 19-i határozatot, és a Protimonopolný úradot új eljárás lefolytatására kötelezte.

8 A Krajský súd Bratislava ítéletében többek között megállapította, hogy a Protimonopolný úrad tévesen alkalmazta a versenytárs és az érintett piac fogalmát. E bíróság szerint a Protimonopolný úrad nem vizsgálta, hogy az Akcenta az érintett piacon a Slovenská sporiteľňa versenytársának tekinthető-e, tekintettel arra, hogy a társaság anélkül működött a Szlovák Köztársaság területén, hogy rendelkezett volna a Národná banka Slovenska (szlovák nemzeti bank) erre vonatkozó engedélyével, illetve azt sem vizsgálta, hogy a társaság jogellenes tevékenysége élvezhet-e jogi védelmet. A Krajský súd Bratislava e tekintetben rámutatott, hogy a Národná banka Slovenska az Akcentával szemben 35 000 euró összegű bírságot szabott ki, mivel 2008 januárjától 2009 júniusáig a Szlovák Köztársaság területén anélkül hajtott végre devizaműveleteket, hogy engedéllyel rendelkezett volna. A Krajský súd Bratislava ugyanakkor megjegyezte, hogy a Národná banka Slovenska bírságkiszabó határozatát a Banková rada Národnej banky Slovenska (a szlovák nemzeti bank banktanácsa) megsemmisítette, és hogy az Akcentával szembeni eljárást megszüntették azon indokból, hogy az Akcenta nem volt szankcionálható, ugyanis a pénzügyi szankció végrehajthatósága elévült. Egyébiránt a Krajský súd Bratislava hangsúlyozta, hogy a közigazgatási eljárás irataiból kitűnik, hogy az Akcenta nem minősült a bankok versenytársának, ugyanis nem ugyanolyan szintű szolgáltatásokat nyújtott, mint a bankok, valamint hogy eltérő módszerekkel folytatta tevékenységét. A Krajský súd Bratislava továbbá megjegyezte, hogy a Protimonopolný úrad nem vette megfelelően figyelembe azon körülményeket, amelyek között az alapeljárás tárgyát képező megállapodást megkötötték. Úgy vélte, hogy nem került bizonyításra különösen, hogy az Akcenta sikertelenül próbált volna új bankszámlaszámlát nyitni a Slovenská sporiteľňánál.

9 A Protimonopolný úrad fellebbezést nyújtott be a Krajský súd Bratislava ítéletével szemben a Najvyšší súd Slovenskej republikyhez (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb bírósága).

10 A Protimonopolný úrad többek között arra hivatkozik, hogy megfelelően bizonyította, miszerint az Akcenta az érintett piacon, vagyis a nem készpénzes váltás szlovák piacán az érintett bankok versenytársa. A Protimonopolný úrad az Akcenta szlovákiai tevékenységének állítólagos jogellenes voltával kapcsolatosan kiemeli, hogy azt a tényt nem kell figyelembe venni az érintett bankok magatartásának versenyjogi szempontból történő vizsgálata során, miszerint e társaság az erre vonatkozó engedély nélkül folytatta tevékenységét. A Protimonopolný úrad továbbá megjegyzi, hogy az alapeljárást megelőzően sem a Slovenská sporiteľňa, sem a többi bank nem vitatta az Akcenta tevékenységének jogszerűségét. Úgy véli, hogy nem bizonyítható, hogy az Akcenta jogellenesen működött volna. A Protimonopolný úrad a Szlovák Nemzeti Bank Banktanácsának határozata kapcsán hangsúlyozza, hogy e határozat a 2008 januárjától 2009 júniusáig terjedő időszakra vonatkozott,

miközben az Akcenta 2003 óta működött a szlovák piacon, és hogy az érintett bankok összehangolták magatartásukat és 2007 folyamán összehangolva szüntették meg az Akcentával kötött szerződésüket. Ezen túlmenően a Protimonopolný úrad arra hivatkozik, hogy e határozatot megsemmisítették.

11 A Slovenská sporiteľňa arra hivatkozik, hogy a Protimonopolný úrad nem vette megfelelően figyelembe, hogy az Akcenta – amely nem rendelkezett az erre vonatkozó megfelelő engedéllyel – jogellenesen fejtette ki tevékenységét az érintett szlovák piacon. Tekintettel arra, hogy e vállalkozás szerint a versenyügyekben megkövetelt feltételek nem teljesültek, a Protimonopolný úrad nem hivatkozhatott semmiféle versenykorlátozásra. Nem lehet olyan magatartást szankcionálni, amely egy olyan vállalkozás kizárásához vezet, amely jogellenesen működik. A Slovenská sporiteľňa hangsúlyozza, hogy nem került bizonyításra, hogy a három érintett bank által a 2007. május 10-én tartott találkozót követően megállapodást kötöttek volna, tekintettel arra, hogy az ezen találkozón jelen lévő alkalmazottja csupán összegyűjtötte az Akcenta folyószámla-szerződéseinek felmondásával kapcsolatos tervre vonatkozó információkat.

12 E körülmények között a Najvyšší súd Slovenskej republiky – olyan bíróságként, amelynek határozatai ellen a belső jog szerint már nincs lehetőség jogorvoslatra – felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését […] úgy kell-e értelmezni, hogy jogilag releváns az a körülmény, hogy a többi versenytárs (vállalkozás) kartellmegállapodása által érintett versenytárs (vállalkozás) a kartellmegállapodás megkötésének időpontjában jogellenesen működött az érintett piacon?

2) Az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének […] értelmezése tekintetében jogilag releváns-e az a körülmény, hogy a Szlovák Köztársaság területén hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatóságok nem vitatták a szóban forgó versenytárs (vállalkozás) működésének a kartellmegállapodás megkötésének időpontjában fennálló jogszerűségét?

3) Az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését […] úgy kell-e értelmezni, hogy a versenykorlátozó megállapodás létezésének megállapításához szükséges egy versenykorlátozó megállapodásban részt vevő vagy állítólagosan részt vevő vállalkozás törvényes képviselője személyes magatartásának vagy meghatalmazás útján történő személyes egyetértésének bizonyítása, anélkül hogy e vállalkozás elhatárolódott volna e magatartástól, miközben ugyanekkor a megállapodást végre is hajtották?

4) Az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdését […] úgy kell-e értelmezni, hogy az alkalmazható az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése […] értelmében olyan tiltott megállapodásra is, amelynek természeténél fogva az a hatása, hogy a piacról kizárja az egyedileg meghatározott azon versenytársat (vállalkozást), amelynek tekintetében utólag megállapításra került, hogy anélkül hajtott végre devizaműveleteket a nem készpénzes váltási műveletek piacán, hogy rendelkezett volna a nemzeti törvény által meghatározott, erre vonatkozó engedéllyel?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

13 A Protimonopolný úrad, a Slovenská sporiteľňa, a szlovák, cseh, olasz és lengyel kormány, valamint az Európai Bizottság terjesztett elő észrevételeket.

Az első két kérdésről

14 Az első két kérdésével – amelyeket együttesen kell megvizsgálni – a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy jogilag releváns az a körülmény, hogy a többi versenytárs kartellmegállapodása által érintett versenytárs a kartellmegállapodás megkötésének időpontjában állítólagosan jogellenesen működött az érintett piacon.

15 A cseh kormány észrevételeiben ismertette az ezzel a kérdéssel kapcsolatos és a „Solvit” – belső piaci problémamegoldó hálózat alkalmazásának alapelveiről szóló 2001. december 7-i bizottsági ajánlás (HL L 331., 79. o.) értelmében megvizsgált tényállást. Lényegében, tekintettel arra, hogy a cseh Akcenta társaság – amely a Cseh Köztársaságban rendelkezik az ehhez szükséges engedélyekkel – kizárólag telefonon keresztül nyújtott szolgáltatást szlovák ügyfeleinek, e tagállam Solvit központja úgy ítélte meg, hogy a nyújtott szolgáltatásokat nem kellett engedélyeztetni Szlovákiában. A szlovákiai Solvit központ mindazonáltal ellenkező álláspontot volt, úgy ítélve meg, hogy a letelepedés szabadságával kapcsolatos kérdésről van szó, ugyanis a különböző szolgáltatások nyújtása Szlovákiában székhellyel rendelkező köztes vállalkozások révén történt. A Solvit adatbázisa szerint ez az ügy 2006. január 2-án megoldatlanként került lezárásra.

16 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése értelmében a belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos minden olyan vállalkozások közötti megállapodás, vállalkozások társulásai által hozott döntés és összehangolt magatartás, amely hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, és amelynek célja vagy hatása a belső piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása.

17 E rendelkezés alkalmazása során nem kell figyelembe venni egy megállapodás konkrét hatásait, amennyiben annak célja a verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása (56/64. és 58/64. sz., Consten és Grundig kontra Bizottság egyesített ügyekben 1966. július 13-án hozott ítélet [EBHT 1966., 429. o.] 496. pontja, a C-238/99. P., C-244/99. P., C-245/99. P., C-247/99. P., C-250/99. P.–C-252/99. P. és C-254/99. P. sz., Limburgse Vinyl Maatschappij és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. október 15-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-8375. o.] 508. pontja, valamint a C-389/10. P. sz., KME Germany és társai kontra Bizottság ügyben 2011. december 8-án hozott ítélet [EBHT 2011., I-13125. o.] 75. pontja).

18 Az EUMSZ 101. cikk nem csupán a versenytársak vagy a fogyasztók érdekeinek, hanem a piac szerkezetének, ezáltal pedig magának a versenynek a védelmére is irányul (a C-501/06. P., C-513/06. P., C-515/06. P. és C-519/06. P. sz., GlaxoSmithKline Services és társai kontra Bizottság és társai egyesített ügyekben 2009. október 6-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-9291. o.] 63. pontja).

19 E tekintetben az előzetes döntéshozatalra utaló végzésből kitűnik, hogy az érintett bankok által kötött megállapodás célja kifejezetten a verseny korlátozása volt, és hogy a velük szemben indult alapeljárás lefolytatását megelőzően egyik bank sem vitatta az Akcenta tevékenységének jogszerűségét. Az Akcenta állítólagos jogi helyzete ennélfogva irreleváns annak megállapítására nézve, hogy fennállnak-e a versenyszabályok megsértésének feltételei.

20 Egyébiránt a hatóságok, és nem a vállalkozások vagy magánvállalkozások társulásainak feladata a jogi szabályok betartásának biztosítása. Az Akcentának a cseh kormány által leírt helyzete megkövetelt módon tanúsítja azt a körülményt, hogy a jogi rendelkezések alkalmazásához olyan összetett értékelést tehet szükségessé, amely nem e vállalkozások vagy magánvállalkozások társulásainak feladata.

21 Ezen elemekből következően az első és második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy annak megítélése szempontjából, hogy egy versenykorlátozó célú kartell a fenti rendelkezés értelmében jogsértésnek minősül-e, irreleváns az a körülmény, hogy a többi versenytárs kartellmegállapodása által érintett versenytárs a kartellmegállapodás megkötésének időpontjában állítólag jogellenesen működött az érintett piacon.

A harmadik kérdésről

22 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a versenykorlátozó megállapodás létezésének megállapításához szükséges a versenykorlátozó megállapodásban részt vevő vagy állítólagosan részt vevő vállalkozás törvényes képviselője személyes magatartásának vagy meghatalmazás útján kinyilvánított olyan személyes egyetértésének a bizonyítása, amellyel e törvényes képviselő jóváhagyta valamely alkalmazottjának magatartását, anélkül hogy e vállalkozás elhatárolódott volna e magatartástól, miközben ugyanekkor a megállapodást végre is hajtották.

23 A szlovák és cseh kormány, valamint a Bizottság kétségbe vonja e kérdés relevanciáját a kérdést előterjesztő bíróság által leírt tényállás tekintetében, ám megpróbálnak az e kérdésre adandó válaszhoz adalékokkal szolgálni.

24 A Protimonopolný úrad arra hivatkozik, hogy ez a kérdés abból a körülményből ered, hogy a jelen ügyben a Slovenská sporiteľna azt állította, hogy az érintett bankok képviselőinek 2007. május 10-én tartott találkozóján részt vevő alkalmazottja nem kapott erre irányuló meghatalmazást, ugyanakkor nem bizonyított, hogy ezen alkalmazott kifejezte volna egyetértését e találkozó végkövetkeztetéseivel kapcsolatosan.

25 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 101. cikk alkalmazása nem az érintett vállalkozás tulajdonosainak vagy főbb vezetőinek a részvételét, vagy erről való tudomását feltételezi, hanem annak a személynek a részvételét, aki jogosult a vállalkozás nevében eljárni (a 100/80-103/80. sz., Musique Diffusion française és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1983. június 7-én hozott ítélet [EBHT 1983., 1825. o.] 97. pontja).

26 Egyébiránt – amint azt a Bizottság hangsúlyozta – az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés által tiltott kartellekben való részvétel legtöbbször olyan titkos tevékenység, amely nem felel meg a formai követelményeknek. Ritka eset, hogy valamely vállalkozás képviselője a jogsértés elkövetésére irányuló meghatalmazással vegyen részt egy találkozón.

27 Ezen túlmenően az állandó ítélkezési gyakorlat szerint amennyiben bizonyított, hogy egy vállalkozás versenytárs vállalkozások közötti versenyellenes találkozón vett részt, e vállalkozás feladata annak bizonyítására alkalmas bizonyítékokat nyújtani, hogy a találkozón történő részvétele mögött nem volt semmilyen versenyellenes szándék, bizonyítva, hogy versenytársainak jelezte, hogy a szóban forgó találkozókon az övékétől eltérő szándékkal vesz részt. Ahhoz, hogy a vállalkozás ilyen találkozón való részvétele ne minősüljön valamely jogellenes kezdeményezés hallgatólagos jóváhagyásának, sem e kezdeményezés eredményéhez való csatlakozásnak, az szükséges, hogy a vállalkozás e kezdeményezéstől nyilvánosan elhatárolódjon oly módon, hogy a többi résztvevő úgy ítélje meg, hogy a vállalkozás véget vet a részvételének, vagy hogy a jogellenes kezdeményezést bejelentse a közigazgatási hatóságoknak (a C-290/11. P., Comap kontra Bizottság ügyben 2012. május 3-án hozott ítélet 74. és 75. pontja, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 Figyelemmel e körülményekre, a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését úgy kell értelmezni, a versenykorlátozó megállapodás létezésének megállapításához nem szükséges a vállalkozás törvényes képviselője személyes magatartásának, vagy meghatalmazás útján kinyilvánított olyan személyes egyetértésének a bizonyítása, amellyel e képviselő jóváhagyta azon alkalmazottjának magatartását, aki versenyellenes találkozón vett részt.

A negyedik kérdésről

29 Negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az alkalmazható az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése értelmében tiltott olyan megállapodásra is, amelynek természeténél fogva az a hatása, hogy a piacról kizárja az egyedileg meghatározott azon versenytársat, amelynek tekintetében utólag megállapításra került, hogy anélkül hajtott végre devizaműveleteket a nem készpénzes váltási műveletek piacán, hogy rendelkezett volna a nemzeti törvény által meghatározott, erre vonatkozó engedéllyel.

30 Mivel az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdése csak akkor alkalmazható, amennyiben az EUMSZ 101. cikk értelmében tiltott megállapodás létezése megállapításra került, a Bíróság válasza azon az előfeltételezésen alapul, hogy a fenti körülmény megállapításra került.

31 Amint arra a Bizottság emlékeztetett, ahhoz, hogy az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdésében meghatározott kivétel alkalmazható legyen, az szükséges, hogy az e rendelkezésben előírt négy feltétel együttesen teljesüljön. Először is a megállapodásoknak hozzá kell járulniuk az áruk termelésének vagy forgalmazásának javításához, illetve a műszaki vagy gazdasági fejlődés előmozdításához, másodszor lehetővé kell tenniük a fogyasztók méltányos részesedését a megállapodásokból eredő előnyből, harmadszor az érintett vállalkozásokra nem róhatnak olyan korlátozásokat, amelyek e célok eléréséhez nem nélkülözhetetlenek, negyedszer nem tehetik lehetővé, hogy e megállapodások a kérdéses áruk vagy szolgáltatások jelentős része tekintetében megszüntessék a versenyt.

32 Az e rendelkezésre hivatkozó személynek kell meggyőző érvekkel és bizonyítékokkal alátámasztania, hogy a mentességben való részesüléshez szükséges feltételek teljesülnek (a fent hivatkozott GlaxoSmithKline Services és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 82. pontja).

33 Észrevételeiben a Slovenská sporiteľňa arra hivatkozik, hogy az a tény, miszerint egy versenyellenes megállapodás célja egy másik versenytárs piacon tanúsított azon indokból jogellenes magatartásának megakadályozása, hogy az utóbbi nem rendelkezik az erre vonatkozó engedéllyel, igazolja az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdésében meghatározott mentesség alkalmazását, mivel e vállalkozás szerint az ilyen megállapodás védi az egészséges versenyfeltételeket, és ezért tágabb értelemben hozzájárul az e cikk értelmében vett gazdasági fejlődés előmozdításához.

34 Meg kell állapítani, hogy a Slovenská sporiteľňa az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdésében meghatározott négy együttes feltétel közül csak egyre hivatkozik.

35 Még ha ez a feltétel teljesülne is, úgy tűnik, hogy a szóban forgó kartellmegállapodás nem felel meg a három további előírt feltételnek, és különösen a harmadiknak, amely szerint a megállapodás az érintett vállalkozásokra nem róhat olyan korlátozásokat, amelyek a EUMSZ 101. cikk (3) bekezdésében előírt első feltételben meghatározott célok eléréséhez nem nélkülözhetetlenek. Vagyis, még ha a kartellben részt vevő felek által hivatkozott cél az is lett volna, hogy az Akcentával betartassák a szlovák szabályozást, az utóbbiaknak – amint arra a jelen ítélet 20. pontjában emlékeztettünk – az a feladata, hogy panasszal forduljanak a hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz, és nem az, hogy saját maguk zárják ki e versenytárs vállalkozást a piacról.

36 Ezen elemekből az következik, hogy az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az csak akkor alkalmazható az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése által tiltott megállapodásra, amennyiben az a vállalkozás, amely e rendelkezésre hivatkozik, bizonyította, hogy az e rendelkezésben előírt négy együttes feltétel mindegyike teljesült.

A költségekről

37 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

1) **Az EUMSZ 101. cikket úgy kell értelmezni, hogy annak megítélése szempontjából, hogy egy versenykorlátozó célú kartell a fenti rendelkezés értelmében jogsértésnek minősül-e, irreleváns az a körülmény, hogy egy versenykorlátozó célú kartell által érintett versenytárs a kartellmegállapodás megkötésének időpontjában állítólag jogellenesen működött az érintett piacon.**

2) **Az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a versenykorlátozó megállapodás létezésének megállapításához nem szükséges a vállalkozás törvényes képviselője személyes magatartásának, vagy meghatalmazás útján kinyilvánított olyan személyes egyetértésének a bizonyítása, amellyel e képviselő jóváhagyta azon alkalmazottjának magatartását, aki versenyellenes találkozón vett részt.**

3) **Az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az csak akkor alkalmazható az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése által tiltott megállapodásra, amennyiben az a vállalkozás, amely e rendelkezésre hivatkozik, bizonyította, hogy az e rendelkezésben előírt négy együttes feltétel mindegyike teljesült.**

Aláírások